Perfect Silence

On Decembrie 13, 2015

Susține efortul de a-ți înțelege rațiunea de a fi, ținând cont de valoarea imensă a uitării de sine.

Perimetrul momentan al conștiinței mele era destul de limitat datorită densității gândurilor nespuse. Brățara identității mele o las în grija voastră ! Gânduri înălțate din negrul mohorât al uitării de sine, ca un fir de fum de la o casă pierdută în frigul iernii, absorbind rațiunea mea de a fi din forma ei pură. *„ The most perfect silence is when there's no need of showing. "*

Raportul dintre diferența de potențial aplicată la capetele unui conductor și intensitatea curentului care îl parcurge, este prin definiție rezistența electrică a acelui conductor (pasiv). Admisibil. Mi-e ușor să înțeleg că totul decurgea din această lege stranie, dar adevărată, inclusiv puterea de a uita de mine, dincolo de tot ceea ce era temporar, din izbucnirea unui Eu care își experimentează multi-dimensionalitatea. *„ Something is true when you see the same pictures from another point of view. "*

Gândurile sunt expresia unui curent care crește și devine puternic pe măsură ce te concentrezi asupra unui fapt imaginar, fără a te întrerupe. Puteam lesne să-mi închipui cum stăteau lucrurile față de multi-dimensionarea personalității mele distincte, puțin dispusă să recunoască valoarea imensă a unei ruperi de real când era vorba de a mă lăsa pradă nebuniei de a crede în ceva mai presus de mine: ficțiunea de a trăi în ceață. *"The most perfect moment is when we just come from different circumstances."*

Eric, eroul unui roman al lui Herbert Franke, încerca să-și reprezinte propria imagine, înaintând prin rizomul supradimensionat, alături de însoțitorul său impasibil și străin de neamul omenesc. Își reprezenta imensitatea pustie a Cosmosului și în ea firicelul de praf al stelei Heyse II. Tocmai acolo se afla el însuși, cu misiunea și cu neputința sa. Ceva din el refuza să ia fantasticul acesta drept realitate. Dar adevărul era, fără îndoială, adevărat.

Leadership: Poți să-ți reprezinți propria imagine în numele unui adevăr pe care îl trăiești în raport cu densitatea gândurilor nespuse?

Celebra scriitoare, Ana Blandiana, a avut un lucru clar în minte când a întrebat: *„ Cine dintre noi ar putea explica frumusețea drumului acela prin ceață, frumusețea curajului obscur și a victoriei fiecărui metru de drum cucerit? "*

Probabil în mintea omului grăbit de timp, în care sunt adunate cu regularitate gândurile ce înfrumusețează viziunile și sprijină aspirațiile de înzdrăvenire a unei noi forme de înțelepciune, se deschide încet-încet, sub semnul unei imagini semnificative, drumul către o lume mult mai interesantă. Dar una care aparține capcanelor unei rătăciri, unei înghețări a sinelui.

Gândurile mele păreau tot atât de neînțelese ca un diamant neșlefuit care așteaptă pe cineva să-i descopere strălucirea, dincolo de tot ceea ce puteam cunoaște, a cărui valoare depășea orizonturile expectanțelor realizabile. Ştiu că încercam să redau o imagine a ceea ce puteam aștepta să văd în viitor, să ajung pe culmi înalte care să nu se schimbe odată cu trecerea anilor, ca atunci când vrei să descoperi într-o cutie invizibilă acele lucruri pe care nu le știe nimeni. Dar întotdeauna ceva mă trezea din visare. Era conștiința de a nu aluneca prea mult înspre utopia unei exaltări de-o clipă, stranie beție a unei scurte rătăciri.

Cu certitudine, adevărul pe care îl trăiam în raport cu densitatea gândurilor nespuse putea fi pus în corespondență cu o perspectivă de imbunatatire a unui ideal de solidaritate între aceste două unități extreme: inteligența de a transforma realitatea în fantastic și fantasticul în realitate.

Devenim născători de confuzie din punct de vedere perceptiv, supuși fiind investigațiilor asupra propriei imagini, atunci când ne punem încrederea într-o ființă nouă, unde receptarea lumii se desfășoară pe baza unui set de gânduri ce păstrează relațiile bine definite între două personaje. Unul care constant se judecă pe sine și altul care regăsește într-o lume anexată celei reale numită „Nicăieri".

Leadershipul începe să se contureze prin materializarea unei viziuni care reînnoadă această luptă a celor două personaje, împletirea armonioasă a celor două dimensiuni pereche (episoade din viața sufletului) influențând modul cum îți redefinești stilul de a fi.

Leadership: Pricepi într-adevăr esența a ceea ce înseamnă să ai imagine și să nu ai conținut, pe măsură ce îți focalizezi mintea asupra unui gând care încearcă să prindă consistență?

Când perimetrul momentan al conștiinței tale devine destul de limitat datorită densității gândurilor nespuse, producând acea nemărginire a uitării de sine, adică identificarea cu ceva în care să te poți pierde complet, devii o victimă a propriilor explorări, o victimă a propriului chip de a gândi sensul existenței.

A-ți forma o imagine despre ceea ce ești, despre ceea te frământă, despre ce te face vesel sau trist, fără să îi atribui acestei imagini un anumit conținut și o direcție, înseamnă să te pierzi într-un labirint al ideilor și elementelor inutile germinate doar de dragul de a crea un ghiveci atrăgător pentru audiențele de fast-view (to meet the demands of the quick viewing).

Leadershipul își poate păstra statutul de configurator al propriei tale deveniri, făcând accesibilă crearea unor reprezentări mentale a celor mai însemnate perspective asupra realității, atunci când îți stabilești o direcție nouă de urmat în viață.

Satisfacția interioară confirmată de această direcție nouă, aducând un fel de a înțelege momentele de cădere și de a accepta orice experiență, este un factor esențial în relație cu succesul personal.

Un gând care nu începe să prindă consistență este o condiție a uitării de sine în timpul unei realități cu care nu te poți întâlni niciodată în viața de zi cu zi, una care nu poate fi conceptualizată, care nu este deloc verosimilă. Iar un gând care prinde consistență este rodul unei ficțiuni care face din tine imaginea unei lumi care inspiră căutarea unei schimbări adevărate.

Perfect Silence este momentul de maximă luciditate când stai de vorbă cu tine, deschizi și mai mult calea pentru abordarea mai critică a experienței de visare, meditație, și constați că singura cale de a te redefini ca un om puternic este de a schimba direcția de vedere, fără a fi acuzat de cineva că nu vezi nimic altceva în afară de propria ta înălțare în izolare.

* Notă: - Blank Jones feat. Bobo - Perfect Silence

Source: https://neculaifantanaru.com/perfect-silence.html